

Mattao Andrioli (Peer Gynt) og Risa Tero (Den grønne kvinde) i en af de imponerende scener af Landestheaters seneste balletopsætning. Fotos: Henrik Matzen

RESUMEE

Die jüngste Tanztheater-Vorstellung des Schleswig-Holsteinischen Landestheaters ist inhaltlich nur nachvollziehbar, wenn man »Peer Gynt«, das dramatische Gedicht Henrik Ibsens, im Voraus kennt oder sich mindestens die Mühe macht, das ausführliche Programmheft zu lesen. Ballettchef Emil Wedervang Bruland lässt die verbindenden Elemente zwischen den einzelnen Szenen vermissen, wodurch der Zusammenhang verloren geht. Abgesehen davon ist die Vorstellung jedoch sehr sehenswert. Die tänzerischen Leistungen bieten viel für das Auge, gleichzeitig ist die Musikauswahl, die weit über die bekannten Stücke aus Edvard Griegs »Peer-Gynt-Suiten« hinausgeht, absolut gelungen.

Stærk dans til medrivende musik

Landestheaters seneste ballet-forestilling svigter noget på indholdet, men byder ellers på god underholdning. Ved premieren i Flensburg var der bragende bifald efter 80 minutters stilhed.

ANMELDELSE

Lars Geerdas
lg@fia.de

Flensburg. Det er altid en stor udfordring at skulle fortælle en historie helt uden ord. Balletkompagniet under Schleswig-Holsteinisches Landestheater har i efterhånden mange år igen og igen haft succes med den slags, blandt andet forestillinger som Edith Piaf og Miles Davis. Nu prøver balletchef Emil Wedervang Bruland lykken med at fortælle Henrik Ibsens dramatiske digt »Peer Gynt« udelukkende med dans og musik. Forestillingen havde lørdag premiere på Flensburg Teater.

Landestheater yder en god service ved at uddele et programhefte med en fyldig indholdsfortegnelse og dertil en oversigt over, hvilke musikstykker der bruges til de enkelte scener. For det er ikke kun Edvard Griegs velkendte kompositioner, som han skrev til Ibsens drama, men også meget andet musik, en lille besættning fra teatrets symfoniorkester ledsager danserne med.

Når det er sagt, så er det samtidig en antydning af, at forestillingen er problematisk på netop det punkt, nemlig historiefortællingen. Uden forhåndskendskab til stykket eller vejledning fra programheftet er tilskueren lost. De forskellige scener mangler det forbindelseselement, så de står hver for sig. For blot at nævne et eksempel: Hvorfor haver Peer Gynt egentlig i galehuset, og hvordan kommer han ud igen? Det får man ikke svar på.

Samtidig kunne også figurernes forskellige karaktertræk være fremstillet lidt mere håndfast, og både den »gamle Peer« i forestillingens tredje afsnit og Peers moder Aase i første afsnit er alt for unge af udseendet for at være helt troværdige.

Trods alt seværdig

Det er dog nødvendigt at understrege, at det trods alle disse forbehold er en seværdig forestilling, der præsenteres her.

Scenografien, som Hyun Chu står for, er i al sin enkelthed på samme tid fleksibel og indbydende. Kostumerne (Stephan Anton Testi) er passende, og danserne gør det aldeles godt.

Titelrollen er delt op i tre afsnit med hver sin danser: Matteo Andrioli er den unge, Ares Caudillo Adán den voksne og Arturo Lamolda Mir den gamle Peer Gynt. I hvert af de tre afsnit har Peer at gøre med Knappestøberen, en mærkelig, mystisk figur, der får Peer til det ene og det andet og til sidst lader ham stå for ansvaret for sine gerninger. Knappestøberen, der spilles af Timo-Felix Bartels, og Peer ses flere gange i par-dans, hvor Peer er henvist til at være en slags marionet. Disse scener er blandt de mest spændende i opsætningen.

Anna Schumacher (Aase), Risa Tero (Solveig), Mackenzie Brousson (Ingrid), Riho Otsu (den grønne kvinde) og Tamirys Candido (Anitra) spiller de mange kvinder i Peer Gynts liv, mens Chu-En Chiu (Dovre-gubben)/Bjergkongen og Skibskokken) og Ben Silas Bepler (Hjorten) er Peers mandlige modparter. Endelig har Yi-Han Hsiao med i et par små roller som trold og galehuspatient.

Tre gange Peer Gynt: Arturo Lamolda Mir (Den gamle), Ares Caudillo Adán (Den voksne), og Matteo Andrioli (Den unge).

Således var det første gang overhovedet, at hele Landestheaters balletensemble på en gang var med i en forestilling efter corona-nedlukningen, som teaterchef Ute Lemm konstaterede efter premieren.

Dans fungerer ikke uden musik, og musikudvalget til denne forestilling fungerer særdeles godt – selv om nogle måske synes, at det meget populære »Morgenstemning« fra Griegs to Peer Gynt-suitter mangler. De øvrige verdenskendte melodier herfra – »Bruderovet. Ingrids klage«, »Solveigs Sang«, »I Dovregubbens halle«, »Åses død« og

»Anitras Dans« – er dog med og sørger for en behagelig fortrolighed med stoffet.

Desuden er valgte kompositioner af Robert Schumann, Camille Saint-Saëns, Maurice Ravel og Felix Mendelssohn Bartholdy med samt yderligere »lyriske stykker« af Edvard Grieg.

Musikerne under ledelse af Robert Lillinger, der dirigerede og samtidig spillede klaver, efterlod under premieren et fremragende indtryk.

Derfor har man lov at være overbærende med de nævnte svagheder og alligevel nyde »Peer Gynt«. Det gjorde i hvert fald de 240 premiere-

tilskuere i den udsolgte teatersal, der kvitterede med bragende bifald – efter først at have været musestille under hele den 80 minutter lange forestilling.

Schleswig-Holsteinisches Landestheater: Peer Gynt, danseteater af Emil Wedervang Bruland efter Henrik Ibsens dramatiske digt med musik af Grieg, Schumann, Saint-Saëns, Ravel og Mendelssohn Bartholdy, dirigeret af Robert Lillinger. Premiere lørdag aften på Flensburg Teater.